

Goigs a llaor de la Mare de Déu dels Dolors

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Església Parroquial (plaça de la Vila)
Alçada: 137

Coordenades:

Latitud: 41.51738
Longitud: 2.35832
UTM Est (X): 446458
UTM Nord (Y): 4596392

Classificació

Número de fitxa: 08214 - 312
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVII-XXI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 01/03/2015 - 01:00

Descripció

Goigs a llaor de la Mare de Déu dels Dolors que es canten a la parròquia de Vilassar per la seva festa i que diuen així:

TORNADA./ Per vostre dolor sens mida / que us ferí el Cor maternal, / deixeu nostra ànima ungida / d'una força celestial. //

PRIMER DOLOR / Bé us digué una amarga cosa / el vell servent del Senyor, / i us punyí el glavi traïdor / com una espina la rosa. / I l'Infantó divinal / esguardàreu entristida: / deixeu nostra ànima ungida / d'una força celestial. //

SEGON DOLOR / En aquell penós viatge / vers un exili inclement, / vós sofriu un llarg turment, / mes Jesús us encoratja / amb un somriure tendral / que us fa la ruta florida. / Deixeu nostra ànima ungida / d'una força celestial. //

TERCER DOLOR / Oh, quina dolor punyenta / quan perdéreu a Jesús; / i tot us semblà confús / mancant-vos la Llum ardenta! / Plorant la culpa letal / feu que retrobem la Vida: deixeu nostra ànima ungida / d'una força celestial. //

QUART DOLOR / Al carrer de l'Amargura / quin amarg encontre feu! / vostre Fill portant la creu, / caminant a mort segura ! / ¿Qui dirà el sofrir mortal / que us obrí nova ferida ? / Deixeu nostra ànima ungida / d'una força celestial. //

CINQUÈ DOLOR / El vostre Cor, com us sagna, veient Jesús expirar! / Vostre Cor se us vol trencar / vessant d'aquell dolor magne. / Que us ofreni un cant filial / la Humanitat redimida. / Deixeu nostra ànima ungida / d'una força celestial. //

SISÈ DOLOR / Quan teniu en vostres braços / el cos del Fill immolat, / de tant i tant que heu plorat, / els vostres ulls en són lassos. / I en la cova sepulcral, / com us sentiú defallida ! / Deixeu nostra ànima ungida / d'una força celestial. //

SETÈ DOLOR / Sense Jesús,, Verge pia, / en solitud us quedeu: / ben abraçada a la Creu, / sentiú la nit que us cenyia. / Deu-nos corona eternal / quan la lluita haurem finida. / Deixeu nostra ànima ungida / d'una força celestial. ///

V. Ora pro nobis Virgo dolorosíssima. //

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi. //

OREMUS: Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósae Virginis et Matris Mariae dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui transfixiónem ejus et passiónem venerándo recólimus, gloriósis méritis et précibus ómnium Sanctórum cruci fidéliter astántium intercedéntibus, passiónis tuae effectum felicem consequámur: Qui vivis et regnas ... //

Observacions:

Lletra de Marià Manent.

Música del mestre Antoni Pérez Moya

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren

dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

GOIGS A LLAOR DE LA MARE DE DÉU DELS DOLORS

Parròquia de Sant Genís de Vilassar

Lletra de Marià Manent

Música del mestre Antoni Pérez Moya

TORNADA

Per vostre dolor sens mida
que us feri el Cor maternal,
deixeu nostra ànima unguida
d'una força celestial.

PRIMER DOLOR

Bé us digné una amarga cosa
el vell servent del Senyor,
l'us punyí el glavi traidor
com una espina la rosa.
l'Infantó divinal
esguardàreu catrallat:
deixeu nostra ànima unguida
d'una força celestial.

SEGON DOLOR

En aquell penós viratge
vers un exili inclement,
vos sofríu un llarg turment,
mes Jesús us encoratjà
amb un somriure tendral
que us fa la ruta florida.
deixeu nostra ànima unguida
d'una força celestial.

TERCER DOLOR

Oh, quina dolor punyenta
quan perdreu a Jesús;
i tot us semblà comís
mancant-vos la Llana ardent!
Plovent la culpa letal
feu que retrobem la Vida:
deixeu nostra ànima unguida
d'una força celestial.

QUART DOLOR

Al cercar de l'Amargura
quin amarg, encontre feu
vostre fill portant la creu,
cambiant a mort segura!
¿Qui dirà el sofrir mortal
que us obri nova ferida?
deixeu nostra ànima unguida
d'una força celestial.

CINQUÈ DOLOR

El vostre Cor, com us sagna,
veient Jesús expirar!
Vostre Cor se us vol treuar
veient d'aquell dolor mogue.

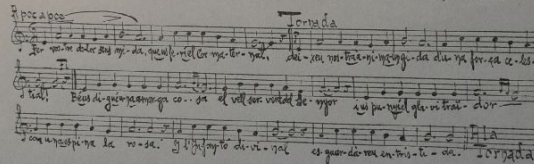
Que us ofreni un cant filial
la Humanitat redimida.
deixeu nostra ànima unguida
d'una força celestial.

SISÈ DOLOR

Quan totiu en vosres braços
el cos del Fill immolat,
de tant i tant que heu plorat,
els vostres ulls en són lassos.
i en la cova sequera,
com us sentiu defallida!
deixeu nostra ànima unguida
d'una força celestial.

SETÈ DOLOR

Sense Jesús, Verge pia,
en solitud us quedeu:
ben abraçada a la Creu,
sentiu la nit que us cenyia.
Deixeu corona eternal
quan la lluita haurem fida.
deixeu nostra ànima unguida
d'una força celestial.

v. Ora pro nobis Virgo dolorosissima.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS: Deus, in cuius passione, secundum Siméonem prophetiam, dulcissimam animam gloriósae Virginis et Matris Mariae doloris gladius pertransiuit, concede propitiis, ut, qui transfusionem ejus et passionem venerando nosse effectum felicem consequamur: Qui vivis et regnas...

Collecció Ros Ribas, 5

Imp. Ros - Vilassar

Amb llicència eclesiàstica